

El llop de Nordhorm

Ha refregat la gropa als bedollars,

ha travessat espessos avetars.

Ha llançat el pelatge a l'escorça dels pins

brinós entre les feres, solcant el bosc ben endins.

Ha sotjat el ramat quan murriava al pletiu

a l'empара del sol fulgent de l'estiu.

Sota la fogassa que es mostra al cel negre de la nit,

ha escuarterat el xai dèbil cercant tot el profit.

N'ha llepat l'ofrena: la sang que és font de vida.

Sadollat de la menja, amb la panxa abaltida,

s'ha abeurat a barrancs i a basses somes,

a les aigües que reguen els pobles dels hòmes.

Delerós d'aparellar-se, ha escoltat el vent

i li ha dut la brama del cérvol ardent,

el cant del gall fer, el bec del picot a la fusta morta.

Ha sentit el retronny de la tempesta obrint la porta.

Vist l'aigua desfermada que malmet el camí antic.

Oït els esquellots del bestiar i el lladruc del gos amic,

les paraules dels homes de llengües estranyes
que maldiuen la terra i parlen de males anyades.

El vent del nord li ha eritzat el pelatge,
ha sentit el fogony i acariat l'oratge.

Ha trepitjat la neu polvorina, potollat els tous verges,
enllà de fronteres, a l'altre costat de marges.

Ha enyorat la canilla dels iguals, el pas dels germans
i ha udolat la soletat i el plany que li han estat amants.
A l'hivern ha reposat en baumes fosques obertes al sud,
a la cornisa escarpada s'ha aixoplugat amb quietud.

Ha murriat sobre el nedo tendre i rebroll.

Ha nat al pas, ha trotat, galopat com un foll
amb una horda de feres acompassat.

Però ara té el pelatge esclarissat.

Ombra de la bèstia que anys fa que va partir,
està flac i ferit, és una ombra magra al camí.

L'ànima dorm, descansa del fatigós viatge.

S'ajeu a la roureda i contempla el miratge.

Pantega i ensuma el perill quietament,
silent al bosc dels hòmens que cerquen aliment.
S'ha sentit l'esclafit a les entranyes, el tret de foc
que l'abat per sempre més, el remata un nou toc.

La sang li xopa el pèl, ajagut com quan dorm
es desagna, ferit de mort reviu Nordhorm.

Els caçadors recullen el trofeu.

La mort vil sega una vida.

Els voltors no baixaran del cingle

i espessigaran la carnussa.

La sang del llop no abeurarà l'herbei.

Pseudònim: Abril Castellarnau

Data de naixement: 30/04/1962

Poesia. Categoria adulta